

17 Μαρτίου 2009

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (3)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ «ΕΝ ΘΕΩ» ΑΣΚΗΣΕΩΣ

Προσευχή

Η άσκηση, όπως αναφέραμε

προηγουμένως, αποβλέπει στην εκπλήρωση του σκοπού και του νοήματος της χριστιανικής μας ιδιότητας. Το παν στην πρακτική μορφή της άσκησης έγκειται στην πραγμάτωση συμφωνίας της θέλησης και της ζωής μας με το θέλημα και τη ζωή του ίδιου του σωτήρα και Θεού μας. «Μείνατε εν εμοί καγώ εν υμίν» (Ιω. ιε' 4). Είναι η απόλυτη συμφωνία και συνάντηση. Ενας από τους πιο σπουδαίους όρους αυτής της συμφωνίας είναι η προσευχή και γι' αυτό αποτελεί την κορυφή όλων των αγωνιστικών εργασιών. Είναι μάλλον το κέντρο από το οποίο κάθε άλλη ενέργεια παίρνει τη δυναμή της και επιτυγχάνει την επικυρωσή της.

Ο Κύριός μας, η αυτοαλήθεια, μας πληροφορεί ότι «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ίω. ιε' 5). Και ο αποτελεσματικός τρόπος επαφής μας μαζί του είναι η προσευχή. Ο ίδιος μας προκαλεί: «Αιτείτε..., ζητείτε..., κρούετε και ανοιγήσεται υμίν» (Ματθ. ζ' 7). Κανένας, λοιπόν ας μη εγκαταλείψει τον άθλο της προσευχής. Κάθε αρετή, που φανερώνει τήρηση των θείων εντολών είναι επαινετή και ωφέλιμη. Η προσευχή όμως είναι το μέσο που έχει τη μεγαλύτερη αξία στην επαφή με το δημιουργό μας. Δίκαια οι θεόσοφοι Πατέρες μας την κράτησαν και τη συνιστούσαν σε μας ανεπιφύλακτα. Αλλωστε πως ο Παύλος λέγει το «αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α' Θεσ. ε' 17) αν δεν είχε τόση σημασία;

Το «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» αποκαλύπτει την πληρότητα της αδυναμίας μας και άρα βιαζόμαστε να συναντήσουμε το σωτήρα μας. Και ο πρακτικώτερος τρόπος αυτής της συνάντησης είναι η προσευχή. Και η αναγκαιότητα της μοναστικής αποταγής, που οι μοναχοί παντοτε [\(περισσότερα...\)](#)